

Javno pismo

Izjava Iniciative mestni zbor o napovedanih rezih v občinski proračun

Izjavi župana Andreja Fištravca in v. d. direktorja mestne uprave Damjana Laha minuli petek lahko v najboljšem primeru označimo za nepremišljeni, v najslabšem pa za načrtno manipuliranje s prebivalkami in prebivalci Maribora in neposredne okolice. Kakor koli že, vsebina in ton izjave sta v mesto vpeljali strah in tesnobo, mnogi pa so zaradi nje pod velikim psiholoških pritiskom, saj se sprašujejo, kako bodo naslednje leto sploh preživel. Sporočilo je v temelju nespoštljivo do občanov in občanov in ustvarja kulturo strahu. Oblastniki ljudstvo poskušajo prepričati, da ni izhoda oziroma alternative in da morajo požreti vse, se vsemu prilagoditi in potrpeti, sicer bo še huje. Takšnih dogmatičnih natolcevanj ne sprejemamo!

Napovedani rezi na področju sociale, sofinanciranja javnih del, programov in projektov nevladnih organizacij in javnih zavodov na področju socialnega varstva, mladine, kulture in okolja, napoved ekonomske cene vrtcev, dvig komunalnih stroškov in tako dalje, so v vseh točkah nesprejemljivi, ne glede na to, v kakšnem stanju je občinski proračun. Pretekle in aktualne zgrešene investicije in neizkušenost pri upravljanju z mestnimi financami pač ne morejo biti v breme najrevnejšim prebivalcem, prekernim delavcem in ljudem, ki se soočajo s takšnimi in drugačnimi stiskami.

Če se osredotočimo zgolj na sofinanciranje javnih del, ugotovimo, da če bi občina tudi v letu 2015 sofinancirala 15-odstotni delež in regrese za toliko javnih del z različnih področji kot letos (okoli 350), to znaša zgolj dobrih 600.000 evrov. K temu je potrebno dodati, da država Mariboru za ta sofinancirana javna dela nameni kar 2,5 milijona evrov. Sem nismo prišteli še par milijonov evrov, ki jih država dodatno nameni MOM za nesofinancirana javna dela.

Iz izhodišč za proračun za leto 2015 in 2016, ki so ga svetniki prejeli 9. 12. 2014, je sicer razvidno, da znižanje sredstev ne bo posledica manj pobranih davkov, saj se bo to le malo spremenjalo, temveč dejstva, da MOM že sedaj predvideva, da bo še slabše upravljala z lastnim premoženjem in še poslabšala črpanje evropskih in kohezijskih sredstev. Če se bodo npr. davčni prihodki znižali za nekaj odstotkov, se bodo sredstva iz zgoraj omenjenih naslovov znižala za več kot dve tretjini.

Napovedan dvig komunalnih stroškov bo te naredil za dražje, kot jih plačujejo v Ljubljani in v Celju, občinska podjetja pa bodo očitno nadaljevala z nenadzorovanim ustanavljanjem hčerinskih podjetij. Kar se tiče občinskih komunalnih podjetij, je namreč potrebno poudariti, da se ta ukvarjajo z vse mogočim, najmanj pa očitno z dejavnostjo, za katero so ustanovljena. Kot klientelistična »odlagališča« tudi strokovno ne morejo biti dorasla poslanstvu, za katerega so ustanovljena, zato preko svojih novoustanovljenih firm služijo bolj potrebam in interesom posameznih združb kot interesom občanov. Namesto, da bi se vodstva podjetij ukvarjala s tem, kako znižati stroške in njihov pritisk na cene komunalnih proizvodov, se podajajo v tržne dejavnosti, za katera niso niti strokovno usposobljena. S takšno politiko občina ne more in ne sme nadaljevati, zato moramo zahtevati, da se na vodstva podjetij postavi sposobne in politično neodvisne ljudi.

Prvo branje proračuna v Mestnem svetu se sicer napoveduje za predpraznični 23. 12., kar je sporen datum, saj zaradi prazničnega časa zavira hitre reakcije in ukrepe, znano pa je, da so se že 'našla' sredstva za sofinanciranje nekaterih socialnih programov. To je župan sporočil kar preko socialnega omrežja facebook naravnost iz Sankt Peterburga. Medtem je v. d. direktor Mestne uprave s toaletnim papirjem v rokah protestnikom, ki so zahtevali javna dela na področju socialnega podjetništva dejal, da so na občini delali celo med vikendom in da se bodo sredstva morda našla. Hkrati je sicer nonšalantno dahnil: „Morda pa tudi ne.“

Nujno je potrebno izpostaviti, da MOM zgolj z milostnim sofinanciranjem najnujnejših socialnih področij (javna kuhinja, Materinski dom, Varna hiša ...) ne bo izboljšala situacije, ki jo s svojimi izhodišči za proračun napoveduje mestu. Brezposelnost bo kljub temu narasla, mesto bo z ukinitvijo sofinanciranja programov in projektov s področja mladine, kulture, sociale, socialnega podjetništva, okolja, gospodarstva in tako naprej osiromašeno za številne aktivnosti s teh področij, ki so mu dajali vsebino. Ti programi občankam in občanom omogočajo izobraževanja, otrokom in mladim brezplačne vzgojno-izobraževalne in ustvarjalne aktivnosti, kulturno udejstvovanje, pritegujejo turiste v mesto, prav tako pa blažijo socialne in psihološke stiske, omogočajo družbeni premislek in kakovostno preživljanje prostega časa.

Nedopustno je, da se občinska uprava tako obnaša do svojih nadrejenih, torej nas, ljudi. Mesto in mi vsi smo v pregloboki krizi, da bi lahko mirno gledali krajo skupnega dobrega, megalomanske projekte – ali pa vsaj nepotrebne in drage projekte – ter od Kanglerja nespremenjeno kadrovanje in nagrajevanje po prijateljskih in političnih linijah v trenutku, ko je mesto na robu propada. Maribor potrebuje socialne in kulturne programe ter varnostno mrežo, ki bo omogočila njegovim prebivalkam in prebivalcem okrevanje v ekonomskem in družbenem smislu. Le s kombinacijo varnosti in inovacije bo mesto lahko obrnilo izrazito negativen trend in se začelo postavljati na noge. Ukinitev takšnih programov pa bi na drugi strani na stotine ljudi obsodilo na revščino, jim znižalo kvaliteto življenja in odvzelo možnosti za bodočnost. Takšna obremenitev prebivalstva je enostavno podla poteza, brcanje človeka, ki je že na tleh. Sramujte se!

Iniciativa mestni zbor